

[Veistrup.]

aabenbart havde Følelsen af, at det, det gjaldt om, var mange Ord. Det forekommer mig nemlig, at hans Tale maa bedømmes saaledes: en uhyre Mængde Ord uden noget virkeligt Indhold og tilmed en Afstandtagen fra at gaa ind i en virkelig Forhandling paa det foreliggende Forslags Grundlag. Det ærede Medlem tog i Gaar under Forhandlingerne ret klart Afstand herfra, idet han jo den ene Gang efter den anden sagde, at man ikke kunde gaa ind i en saglig Forhandling paa Grundlag af det foreliggende Forslag.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds begyndte med at sige, at Venstre altid havde holdt paa Tokammerssystemet. Ja, det er jo det, der er det underlige: at efter at vi er gaaet ind paa Tanken og fremkommet med Forslag om et Tokammerssystem, men med Et-kammerssystemets Fordele, melder man sig fra Venstres Side; man vil ikke gaa ind paa Tanken om et Tokammer, men fremkommer med Forslag om et Et-kammer, der imidlertid er behæftet med Mangler, som gør det langt værre, end Bevarelsen af det nuværende Tokammer vilde være.

Det ærede Medlem udtalte, at der var to Spørgsmaal, som især var vigtige. Det første var dette: Hvor ligger Forfatningens Tyngdepunkt? Han besvarede det selv, idet han udtalte, at det maatte ligge i Rigsdagen. Det ærede Medlem beklagede, at man ikke længer kunde bevare det nuværende Landsting med dets dæmpende Indflydelse — det vilde man savne i Fremtiden. Ja, her ligger i Virkeligheden den store Uenighed mellem det ærede Medlem og os andre. Sagen er jo den, at Landstinget ikke alene har haft en dæmpende Indflydelse, men en i høj Grad forhindrende Indflydelse. Det nuværende Landsting er et politisk Ting, og det er derfor urigtigt, naar den ærede Ordfører for Venstre i Gaar sagde, at Sagerne her altid var blevet roligt og sagligt behandlet; i mange, mange Tilfælde er Sagerne blevet rent politisk og hverken roligt eller sagligt behandlet. Derfor har det formet sig, som det har: at de Afgørelser, der er truffet her, i høj Grad har været politiske. Vi ønsker at komme bort fra dette politiske Ting, over til noget andet, noget, man vel snarere kan kalde et Arbejdsting.

Det ærede Medlem mente, at det foreslaaede Rigsting vilde blive langt ringere end det nuværende Landsting. Jeg ved ikke hvorfor. At tale om, at Rigstinget skulde staa Befolkningen fjernere end det nuvæ-

rende Landsting, er, om jeg saa maa sige, at stille Sagen paa Hovedet. Der er ingen Tvivl om, at Rigstinget vil blive et direkte Udtryk for Vælgernes politiske Indstilling — enten man nu tager de Medlemmer, der vælges af Folketinget, eller man ser paa dem, der vælges direkte paa Valgdagen gennem de opstillede Lister. Hvordan vil det nemlig foregaa? Paa den ganske simple Maade, at Landsorganisationerne opstiller disse Lister, men Landsorganisationerne er jo ikke noget, som svæver i Luften; de har deres Vælgere, deres politiske Meningsfæller bag sig. Men hvordan foregaa det nu? Er det saadan, at det nuværende Landsting vælges paa en mere direkte Maade? Aldeles ikke. Sagen er tværtimod den, at man vælger Valgmændene omkring i Kommunerne, og en 8 Dages Tid efter vælges saa Landstingsmændene; men der er ikke Tale om, at man, naar man ude i Landkommunerne gaar til Valg, ved bestemt, at de og de Mænd eller Kvinder skal vælges til Landstinget — paa ingen Maade. Derfor vil Rigstinget efter min Mening staa i langt nærmere Forbindelse med Vælgerbefolkningen, end det nuværende Landsting gør. Og tænker vi saa paa de landstingsvalgte, maa man indrømme, at det er en Reminiscens fra 1866-Grundloven, som vi slæber rundt med — det kan der dog næppe være Tvivl om.

Om det andet Spørgsmaal sagde det ærede Medlem: Hvilke Grænser er der for Regeringens Magt? — for, tilføjede det ærede Medlem, det er jo ikke Meningen, at vi skal have en almægtig Regering. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem lægger ind i Udtrykket „en almægtig Regering“; men det maa jo være saadan, at Regeringen kan regere, og det ærede Medlem kan vel ikke mene, at naar vi har en Regering, som har sit parlamentariske Flertal i Orden, skal man have Bestemmelser i Grundloven, hvorefter Mindretallet kan hindre Gennemførelsen af de Ting, Regeringen ønsker gennemført. I saa Tilfælde var vi uhyre langt borte fra det, man kalder den almindelige Valgrets Idé, Valgdagens afgørende Indflydelse paa Lovgivningen her i Landet.

For øvrigt synes jeg, at det ærede Medlem gør sig skyldig i en Mistænkeliggørelse af Regeringens og Regeringspartiernes Retssans. Jeg pegede paa det i Gaar, og det ærede Medlem gjorde i Dag opmærksom paa, at naar Venstre har foreslaaet §§ 66 og 79, skulde det være for at hindre Misbrug fra Flertallets Side. Jeg ved ikke, hvormed man begrunder noget saadant. § 80 i den nuværende Grundlov findes ogsaa i Grundlovsforslaget, og denne Paragraf